

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3054/2017. (III. 20.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény 108. § (2) bekezdése, valamint a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.484/2015/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz, melyben kérte az erdőről, az erdő védelméről és az erdőgazdálkodásról szóló 2009. évi XXXVII. törvény (továbbiakban Evt.) 108. § (2) bekezdése, valamint a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.484/2015/16. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló egyedi ügyben az indítványozó I. rendű felperesként vett részt. A Pest Megyei Kormányhivatal Erdészeti Igazgatósága 2014. január 27-én kelt végzésével egy dunabogdányi ingatlanon történt fakitermelés ügyében eljárást indított, és az indítványozót, valamint az alkotmányjogi panaszt be nem terjesztő II. rendű felperest, 2014. augusztus 4-én kelt, XIV-G-030/0794-10/2014. ügyiratszámú határozatában jogszerűtlen fakitermelés miatt 62 400 Ft erdővédelmi bírság megfizetésére kötelezte az Evt. 108. § (1) bekezdés d) pontja alapján. Ezzel szemben az indítványozó, valamint a II. rendű felperes fellebbezéssel élt. A Nemzeti Élelmiszerlánc-biztonsági Hivatal Erdészeti Igazgatósága 04.4/2007-2/2014. iktató számú, 2014. október 2-án kelt határozatában az elsőfokú határozatot helyben hagyta, mellyel szemben az indítványozó, valamint a II. rendű felperes keresettel éltek, kérve a határozat megváltoztatását, illetve másodlagosan annak megsemmisítését, hivatkozva az Evt. 108. § (2) bekezdésére, valamint az Evt. 102. §-ra, amit a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.484/2015/16. számú ítéletével elutasított, és megállapította, hogy az erdővédelmi bírság kiszabása nem volt jogszabálysértő.
- [3] 1.2. Az indítványozó hiánypótlás útján kiegészített alkotmányjogi panaszában az Evt. 108. § (2) bekezdését, valamint a Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2.K.27.484/2015/16. számú ítéletét kérte megsemmisíteni.
- [4] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott jogszabályi rendelkezés sérti a hátrányos megkülönböztetés tilalmát [Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdés], valamint a tisztességes eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXIV. cikk (1) és XXVIII cikk (1) bekezdés], mivel arra ad lehetőséget, hogy az arra nem jogosultak által megbízott fakitermelőket az eljáró közigazgatási hatóság és bíróság tényleges mérlegelés és kimentési lehetőség nélkül közigazgatási bírsággal sújtsa, míg a tulajdon-nyilvántartásba bejegyzett megbízók által megbízott fakitermelők mentesülhetnek a felelősség alól.
- [5] Az indítványozó álláspontja szerint a támadott bírói döntés sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz való jogát, mert az eljáró bíróság nem tett eleget indokolási kötelezettségének, valamint a felperesi érvek mérlegelését mellőzve járt el.
- [6] Az indítványozó szerint a bíróság döntése azért is sérti a tisztességes eljáráshoz való jogot, mert nem a tényállásnak és az Alaptörvénynek megfelelően értékelte az észszerű határidők jelentős túllépését. Kifejti továbbá, hogy sérült a XXVIII. cikk (7) bekezdésében foglalt jogorvoslathoz való joga, mert a bíróság indokolás nélkül, külön fellebbezéssel nem támadható végzéssel elutasította a per során az Alkotmánybíróság előtti eljárás kezdeményezésére irányuló felperesi indítványt.

- [7] 2. Az Alkotmánybíróság az Abtv. 56. § (1) bekezdésében meghatározottak szerint elsőként az alkotmányjogi panasz befogadhatósága törvényi feltételeinek fennállását vizsgálta meg.
- [8] Az indítványozó alkotmányjogi panaszát az Abtv. 26. és 27. §-ára alapozza. Az Abtv. 26. § (1) bekezdése szerint alkotmányjogi panasszal az Alkotmánybírósághoz fordulhat az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet, ha az ügyben folytatott bírósági eljárásban alaptörvény-ellenes jogszabály alkalmazása folytán az Alaptörvényben biztosított jogának sérelme következett be, és jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [9] Az Abtv. 27. § szerint alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy a bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [10] Az alkotmányjogi panasszal támadott ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek, az indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [11] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztette elő az Abtv. 26. illetve 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszát.
- [12] A panaszos az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványt.
- [13] Az indítvány az Abtv. 52. § (1b) bekezdésében támasztott feltételeknek az alábbiak szerint csak részben felel meg. Az indítvány az Alkotmánybíróság hatáskörére és az indítványozó jogosultságára vonatkozó hivatkozást tartalmaz, megjelöli az Alaptörvényben biztosított jogok sérelmének lényegét és az Alaptörvény megsértett rendelkezéseit. Megjelöli továbbá a sérelmezett bírói döntést és kifejezetten kéri annak megsemmisítését, illetve részben tartalmaz indokolást is arra nézve, hogy a sérelmezett bírói döntés, illetve a támadott jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvény megjelölt rendelkezéseivel.
- [14] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XV. cikk (2) bekezdésében, XXIV. cikk (1) bekezdésében, és XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésében foglalt alapvető jogainak sérelmét alkotmányjogilag értékelhető indokolással nem támasztotta alá, ebben a körben kizárólag az eljáró közigazgatási hatóság valamint Budapest Környéki Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság eljárásával összefüggő bírálatát, kritikai észrevételeit adta elő. Az Alkotmánybíróság erre tekintettel megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz ezen részeiben az Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pontjában foglaltaknak nem felel meg.
- [15] Az Abtv. 29. §-a értelmében az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadható be. Ez a feltétel a jelen ügyben benyújtott panasz vonatkozásában nem teljesült. Az indítvány végső soron nem irányul egyéb, mint a rendes bíróságok ténymegállapításának és jogértelmezésének a megváltoztatására. Az Alkotmánybíróság azonban ettől mindig következetesen tartózkodott. A tényállás megállapítása és a jogszabályok értelmezése ugyanis a bíróságok hatáskörébe tartozó feladat, melyet az Alkotmánybíróság nem vonhat magához, csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki, ellenkező esetben egyfajta „szuperbíróisággént”, a meglévők mellett újabb hagyományos jogorvoslati fórumként járna el [ennek az elvnek a korai rögzítéséhez lásd: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]]. Az Alkotmánybíróság feladata nem a tény-, illetőleg jogkérdések felülvizsgálata, hanem az, hogy az Alaptörvényben foglalt garanciákból fakadó minimumot számon kérje a bíróságoktól. Az eljáró bíróságok reagáltak az indítványozó által előadott jogi érvekre és értelmezték a hivatkozott jogforrásokat, a jelen esetben pedig az indítvány nem mutat rá olyan alkotmányjogilag értékelhető körülményre, ami a hivatkozott alapvető jogok sérelmét valószínűsítene. Sem az a tény, hogy az indítványozóra nézve kedvezőtlen eredmény született, sem az indítványozó által előrevetített – és a pusztán spekuláción túl érdemben alá nem támasztott – negatív következmények önmagukban nem vetnek fel szükségszerűen alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vagy a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet.
- [16] 3.2. A panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdésére alapított részében az indítványozó az Evt. 108. § (2) bekezdésének megsemmisítését kéri. Az alkotmányjogi panasz az Abtv. 26. § (1) bekezdése történő alapítás esetén is meg kell felelnie az Abtv. 52. § (1) bekezdésében foglalt határozottsági követelmény (1b) bekezdésében felsorolt elemeinek. A jelen esetben a panasz ugyan megjelöli az Alaptörvény megsérteni vélt rendelkezését, de az indokolás nem egyértelmű abban a tekintetben, hogy a sérelmezett jogszabályi rendelkezés miért ellentétes az Alaptörvénnyel, ugyanis nem fejti ki kellőképpen, hogy miért alaptörvénybe ütköző a különböző fakiterme-

lők közötti vélt megkülönböztetés, és ezért nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *d)*, valamint *e)* pontjának. A panaszban foglalt e kérelem ezért nem tekinthető határozottnak.

- [17] 4. Tekintettel arra, hogy az indítvány nem vetett fel alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdést, továbbá nem mutatott rá a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességre, valamint nem felelt meg a határozottság követelményének, az Alkotmánybíróság az indítványt – az Abtv. 56. § (3) bekezdésére figyelemmel – az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján visszautasította.

Budapest, 2017. március 7.

Dr. Dienes-Oehm Egon s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Hörcherné dr. Marosi Ildikó s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Salamon László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szabó Marcel s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Szalay Péter s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1755/2016.

• • •